de Bergrede XXXII

Geloofd zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus

* intochtslied 237 (opw)
* stil gebed
votum en groet

Onze hulp is in de naam des Heren
die de hemel en de aarde gemaakt heeft,
die trouw is en trouw blijft en niet laat varen het werk van zijn handen.
Genade zij u en vrede van God onze Vader en van onze Here Jezus Christus,
in de gemeenschap van en met de Heilige Geest.

* lied 527

* gebed om de Heilige Geest
* lied 550

* bijbellezingen: N.T. Matt. 13:44
2 Petr. 1:1-11
* lied 448 **collecte**

* preek n.a.v. Matt. 6:19-24
* gebed/voorbede

* slotlied 40:1 en 2 sup.

* zegenbede
* vervolg slotlied 40:3 sup.

De genade van onze Here Jezus Christus
en de liefde van God
en de gemeenschap met de Heilige Geest
is met u allen.

Liederen uit opwekking (opw) en Lofzangen en Gebeden (bundel Unie Baptisten) - sup. = supplement.

Vond u het niet schitterend wat Petrus zegt in het door ons gelezen gedeelte - daar al direct in het allereerste vers? Misschien is het u niet opgevallen, maar wat Petrus daar onder de leiding van de Heilige Geest zegt, past precies bij het tekstgedeelte uit de bergrede van vanmorgen.Ik herhaal voor u: *Simon Petrus, een dienstknecht en apostel van Jezus Christus* - en dan komt het: *aan hen, die e e n e v e n k o s t b a a r g e l o o f als wij hebben verkregen*; en *dan* loopt dit vers verder in een stuk heerlijkheid, maar dat laat ik even liggen. Richten we onze aandacht even op dat fragment dat zegt: *aan hen, die e e n e v e n k o s t b a a r g e l o o f als wij hebben verkregen*. Geloven heet hier een kostbare zaak!
Voor Petrus moet dat een absoluut gegeven zijn geweest, want al in zijn eerste brief, in het allereerste hoodstuk jubelt je dat tegemoet - kent u het? Het is als je het leest alsof er een schitterend vuurwerk wordt afgestoken: *Geloofd zij de God en Vader* - hoor: Vader! - *van onze Here Jezus Christus* - Petrus benoemt de Zoon van God dan vervolgens met zijn drie titels, die staan voor wie Hij is, en dan barst het besef van het kostbare eruit: *die ons naar zijn grote barmhartigheid door de opstanding van Jezus Christus uit de doden heeft doen wedergeboren worden tot…* en met als je dit citeert: *die ons naar zijn grote barmhartigheid door de opstanding van Jezus Christus uit de doden heeft doen wedergeboren worden tot…* raak je dezelfde heerlijkheid die er volgt op het zojuist aangehaalde: *aan hen, die e e n e v e n k o s t b a a r g e l o o f als wij hebben verkregen… **door** de gerechtigheid van onze God en Heiland, Jezus Christus…*, groots hè?!

Maar, we zijn er nog niet, want nu komt het kostbare van het geloven - *wedergeboren zijn* - er helemaal uit… Hij zegt immers: *"heeft doen wedergboren worden **tot** een* levende *hoop, **tot** een* onvergankelijke, onbevlekte en onverwelkelijke *erfenis, die in de hemelen weggelegd is voor u, die* (en dan komt het grote geheim van het kostbare weer van wat we lazen in 2 Petr. 1:3!) *die in de **kracht** Gods* (2 Petr. 1:3 *zijn goddelijke kracht*, dat is de Heilige Geest) *bewaard wordt door het geloof tot… de zaligheid* (behoud in de volste zin!)*, welke gereed ligt om geopenbaard te worden in de laatste tijd."*
Vonkelen deze woorden niet? Schittert het niet? Proeft u de heerlijkheid, de luister, de macht? …*die ons geroepen heeft door zijn **heerlijkheid** en **macht**…*!
Als je christen bent, je geroepen weet door Hem, en daarop bent ingegaan dan moet het resoneren! Je weet dan als het ware intuïtief waarover Petrus spreekt! Je weet dat niet alleen met je verstand en dante verwoorden in mooie vrome woorden – nee, het is net als voor hem *je l e v e n*! Het is een *levende hoop*!

Wat is het geloof voor deze man kostbaar geweest! Hij kende de waarde van de schat! Door de jubel heen proef je wat Paulus bedoelt als hij in de Corinthebrief spreekt over de schat in het aarden vat (2 Cor. 4:7)! Petrus was, met andere woorden, wat hij geloofde!
Je kunt soms getuigenissen horen waarvan je van binnen zegt: het is fijn, maar… Hier zeg je: dit is het! Die man wist *hét* maar wat goed te benoemen - die vroegere ruwe zeebonk, rissig en rap. Op de allereerste Pinksterdagheeft hij het geheim mogen doorgeven: Gods kracht! De belofte van de Vder! En toen heeft hij het mogen zeggen: *het is voor i e d e r e e n*! Dunamis, Christus leven in en door je; jouw leven het zijne om zo het zijne in alles wat het inhoudt als het jouwe te beleven! *Zijn goddelijke kracht immers heeft ons met **alles**, wat tot l e v e n en (*dus*) godsvrucht strekt, begiftigd door **de kennis van Hem**…*

Ja wil je eens chat als kostbaar kunnen definiërendan heb je *kennis* nodig… Om het karaat aan goud te weten, de zuiverheid van een diamant ga je naar de juwelier - een *kenner*, en als het hoog en veel

is, dan fluit ie en zegt: ‘nou meneer, mevrouw dat is een kostbaar stuk…!’
Wel, allemaal hebben we in ons hart ten aanzien van de schat waarop Jezus doelt en waarover Petrus spreekt een ingeschapen waardebesef gekregen. Ieder mens heeft Gods besef, besef van het meer en de waarachtige waarde daarvan. En dan moet ik hier onmiddellijk denken aan dat parchtige lied uit opwekking, lied 178 *Her, U bent mij dierbaarder dan zilver, Heer, U bent mij kostbaarder dan goud. Heer, Uw schoonheid gaat boven diamanten, ja niets en niemand is aan U gelijk!*
Dat vertolkt wat ‘schat’ hier betekent! Dat is de werkelijkheid geweest voorde man in de gelijkenis van Jezus in Mattheüs 13 - hij vond in de akker, de zin, het wezen, het doel van zijn bestaan! En als je dát waarchtig gevonden hebt, God de ruimte heeft gehad om je het besef van het kostbare ervan te tonen, het godsbesef de boventoon is gaan voeren in de confrontatie met jezelf - wie en wat ik ben, een zondaar op weg verloren te gaan, rijp voor sterven, op weg te sterven - dan heb je er (las u het? Het staat er in Mattheüs 13:44!) *alles* voor over!

Wat is het een geweldig mooie gelijkenis, zo levensecht: de man was bezig in zijn akker, hij leefde in de wereld (de wereld is de akker!) en ineens vindt hij daar een schat! Hij had er oog voor - hij zag het! De man was er zo gelukkig mee, dat hij hem verborg (hij stopte het in zijn hart - ik moet hier denken aan Maria: *en Maria bewaarde al deze woorden in haar hart en overlegde wat ze betekenden…*). Die man si met zijn leven bezig geweest. Heeft het één en ander eens opeen rijtje gezet. Hij is niet zo mar gaan handelen. Hij heeft, wat Jezus noemt, de kosten berekend. Je gaat toch niet zo maar alles opgeven voor…

Best man, zou je d’er niet eerst eens mee naar een expert gaan om het te laten schatten, weet wat je doet!
Maar hij is zó blij! Wat wil je ook, hij heeft het volle besef: dit is het! Al het overige smelt voor hem weg! Het werkwoord ‘verbergen’ heeft ook iets van koesteren in zich, koesteren in de zin van: dit neemt nieman me ooit meer af! Voor die mens was er niets meer dan… de schat!
Hij heeft er geen gras over laten groeien, want de Bijbel geeft aan dat hij direct alles is gaan verkopen om die akker met de schat echt te kunnen gaan bezitten!

Petrus heeft de heleboel achtergelaten en hij heeft het er wel eens moeilijk mee gehad: *hebben wij ook niet alles verlaten om U te volgen…* met andere woorden het is wel eens door hem heengegaan, juist en vooral als Jezus ‘zwaar op de hand’ sprak, wat levert het op…? Het was per slot van rekening ook een ‘zakenman’, een visser die de markt kent. Maar na Pasen en met Pinksteren is het voor hem totaal geen vraag meer. Hij heeft er uiteindelijk letterlijk zijn leven voor over. Dat is geloven! Geloven wij zo? Gelooft u, jij zo? Is het werkelijk voor ons - voor u, jou, mij - wat we zongen: *neem de wereld, geef mij Jezus*? Is onze wedergeboorte gerijpt door en alleen *in* de kracht van de Heilige Geest tot zo’n jubel: *Geloofd zij de God en Vader…* of reken je nog wel eens net als Petrus voor de uitstorting van de Heilige Geest…, zie je naar de ander: *wat zal er van deze worden…*?

Merkwaardig is dat hè - schijnbaar zo menselijk! - om bij elk woord van Jezus (en zeg het maar als dat niet zo is!) van je af te kijken. Ook bij een tekstwoord als dit van vanmorgen, misschien wel juist bij dit tekstwoord… Ik hoor na een dienst wel eens opmerkingen als: als *ze* er nou maar wat mee doen…, de *gemeente hier* heefthet nodig… - *IK* niet??
De Heer spreekt allereerst in en door zijn Woord, en miscchien vanmorgen heel concreet en absoluut, mij aan! *Wat zal er van hem worden…* Wat gaat het u aan, volgt *gij* mij! En hebben we dan geloof - het geloof - als schat?! Is het voor ons zo kostbaar…?
Er is een lied dat zegt: *Hij wordt mij liever elke dag…* Is dat zo?

Annanias, Safira is dat alles? Je ontdekte Jezus, zijn grote barmhartigheid, zijn gerechtigheid. Je koos. Maar, ontdekte je echt de waarde van hem? Koos je werkelijk? Dan zal zijn natuur je deel zijn, of, zoals Petrus zegt: *dan worden genade en vrede je vermenigvuldigd door*… en dan komt waaruit dat alleen tot realiteit kan worden en als zodanig zal blijken in, door je leven…, door de kennis van God en van Jezus, onze Here!
En dan hoor ik Paulus, de man die blind was maar door de kracht, de vervulling in de Heilige Geest open ogen kreeg en het als het ware uitroept in Filippenzen 3 – het gedeelte dat we allemaal wel kennen, maar leven we het ook?: *Ik acht zelfs **alles** schade om Hem te kennen en de kracht van zijn opstanding, of ik… (*en dat is het geheim van alles schade achten, verkopen)… *aan zijn dood gelijkvormig wordende **zou mogen** komen tot de opstanding tussen de doden uit*! Dat 'zou mogen komen' houdt de spanning erin! – houdt je in gang, houdt je waakzaam. Het sluit aan en bedoelt wat Petrus zegt in 2 Petrus 1:10 zegt: *Beijvert u daarom des te meer broeders, om uw roeping en verkiezing te bevestigen; want als gij dit doet, zult gij nimmer struikelen… want zo zal u rijkelijk worden verleend de toegang tot het eeuwige koninkrijk van onze Here en Heiland, Jezus Christus…* Hoort u, jij het? Hoort mijn hart het? *ZO,* en op geen enkele andere wijze! *Het koninnkrijk der hemelen is gelijk aan een schat…*

Jezus Christus had Petrus lief, maar vroeg hem: *hebt gij* Mij ***waarlijk*** *lief…* Hij heeft ons lief! Daar behoeven we *nooit* aan te twijfelen! Petrus was een discipel van Hem toen Hij dit aan hem vroeg, maar Hij legde naar hem toe het juiste accent: *hebt gij Mij* **waarlijk** *lief!?* Dat is: heb je *alles* - in clusief jezelf - voor Mij over, zoals - hoor goed! 2 Petrus 1:3 nogmaals! - Ik mezelf met *alles* voor jou over heb…?
Wie dat niet kent (en dat zijn er velen, ook misschien wel vanmorgen hier!) die is armer dan God wil en bedoeld heeft! Erger, die is bezig te verliezen! Om het met de preek hieraan vooraf te zeggen (XXXI): daar is bezig door God, met een hart vol verdriet, geschreven te worden: *tevergeefs tot geloof gekomen*. O natuurlijk heb je Jezus lief, je gaf je hart aan Hem, maar… is je hart vortdurend én alleen bij (en van) Hem, is Hij je schat?!
Geloof maar dat Paulus het volgende met verdriet schreef: *Demas heeft ons verlaten uit liefde voor de tegenwoordige wereld* – misschien heeft hij het nog een tijdje uitgehouden in de gemeente, maar met de prediking van Paulus zal hij zijn naaktheid maar al te goed gevoeld en gezien hebben. Het ging branden onder zijn voeten, en toen lid hij zich als lid schrappen!

Liefde voor de tegenwoordige wereld, oftewel schatten *op aarde*, we kennen ze allemaal en we lopen allemaal het risico er door gevangen te worden.
Wist u dat er heel wat een geestelijke outfit aan hebben? 'O,ik ben voorzitter geworden van de christelijke zangvereniging Soli Deo Gloria, alleen God de eer. Ik heb het daar zo druk mee, dat ik gen tijd heb voor… *vul maar in*… de Heer! Alleen God de eer? Het is maar een voorbeeld! Je kunt boven meer dingen Soli Deo Gloria zetten hoor, en dat terwijl God in werkelijkheid niet de eer van jou krijgt. Er wordt wat afgejakked voor de Heer op die manier…

Als je waarachtig Jezus Christus door en in de volheid, de kracht van de Heilige Geest, wilt leren kennen als schat - kostbaar, heerlijk, machtig en als grote belofte - zul je *alles* ervoor over hebben om meer met Hem bezig te zijn. Hij wil zich in en vanuit zijn liefde volkomen aan ons kwijt! Maar, Hij kan

haast niet meer…, want je hebt andere schatten verzameld: *je huwelijk* - ik ben vroeger zoveel op pad geweest, ik wil nu eens thuis zijn, maar…; *je gezin* - mijn man en kinderen vragen zoveel aandacht dat ik haast niet meer, helemaal niet meer, aan stille tijd of iets dergelijks toekom, ik wil wel, maar…; *je hobby* - ja het komt net zo ongelukkig uit hè, want net op die avond heb ik, dus ja…; *je huis* - ik zou wel willen, maar het huis moest een opknapbeurt hebben en nou heb ik daar net even tijd voor, dus…; *je baante ernaast* - ja, het leven is ook zo duur, dan moet je soms wel eens wat en we moesten nodig een nieuwe auto hebben en zo kan ik aar mooi voor sparen, 't ja en als ik dan thuis kom, heb ik haast geen puf meer. Ik kan mijn hoofd er dan sowieso niet meer goed bijhouden, dus…
Wat kun je nog niet meer aandragen, u weet vast zelf nog wel meer voorbeelden te noemen.
Allemaal schatten! Geven die echt vrede? Geluk? Tevredenheid?
Weet u wat het merkwaardige is, ze geven alleen maar onrust! Je wordt er aleen maar gespannen van.
Schatten op aarde dienen zich in drie fases aan:
hoe kom ik er aan
hoe hou ik het cast
en last but not least*: hoe krijg ik er meer…*

Shatten op aarde dienen zich altijd via één en dezelfde weg aan:
door de ogen… 'Ik zag, toen dacht ik…; zien doet begeren! Denk hier maar eens aan het verschil tussen bram en Lot. Lot *zag* dat het land vruchtbaar was. Resultaat? Hebben, houden, meer en tenslotte: slaaf! Want schatten op aarde brengen dienst mee! Jij moet om te hebben, te houden , het meer, geven! En voor je het weet ben je een gevangene!
Abram was los. Bewegelijk, mobiel voor God! Hij had dan ook zijn ogen opgeslagen naar de hemel!
Weet u wat schatten op aarde nog meer doen? Ze gaan je kenmerken - hoe kan het haast ook anders: dienst, verraad, een meester! Wie schatten op aarde verzameld, zal uit die schat voortbrengen. Jezus heeft dat gezegd. Je brengt, zegt Hij in Mattheüs 12:35, voort uit je schat!
Een goed mens brengt uit zijn goede schat goede dingen voort, en een slecht mens uit zijn boze schat boze dingen. Want, zegt Hij in het voorafgaande vers: *uit de overvloed van het hart spreekt de mond*!

Je kunt direct aan iemand merken waar zijn hart is. Bij voetbal! Thuis! Werk en carrière! Geld enz. enz.! Ze weten zo weinig over de Heer te vertellen.
Is er iets meer triest dan op je oude dag te moeten roemen in het verleden, je spulletjes, je prestaties… en amper of helemaal niet in de Here? De Bijbel spreekt hier zelfs over de beklagenwaardigste van alle mensen…! Wat ben je dan arm! Je hebt misschien 'zilver en goud', maar wat heb je boven? Hooguit je Verlosser? - o zeker dat is al heel wat!, maar het is volgens Gods Woord niet genoeg , je bent en weet je behouden, maar Hij wil gekend worden in de *volste* zin! Daarom ken je zijn hart, Hem als Koning? Verwacht je Christus als de bruidegom en bereid je je voor op de bruiloft van het Lam? *Wat zou het een mens baten als hij de gehele wereld won, maar schade leed aan zijn ziel*? En weet u wat het aller ergste is voor als het gaat om schatten op aarde? Ze worden stuk bedreigd door mot, roest, diefstal… kortom, bederf! Als je een mooie bloem plukt, die sterft al op het moment van plukken! De wereld verblindt maar is op weg in maar één richting: de ondergang! Bederf! Verderf! En het is zo opmerkelijk dat dit al zichtbaar wordt in het raam van het zojuist geciteerde woord van Jezus uit Mattheüs 12:35, dat je de mens herkent aan waar zijn schat is en dán al ziet of er verderf is of niet…

Verzamelen van schatten op aarde maakt slachtoffers en dat uit zich in: ontevredenheid, cynisme, bitterheid, teleurstelling, kortom: de mot en roest die de schat aanvreet, vreet ook de bezitter van binnenuit aan!

Kijk eens naar de mens die boven, in de hemelen een schat heeft. Zelfs als ze aftakelen door ouderdom, een aftakelen dat zich op diverse niet te begeren manieren kan uiten tot en met het steeds meer voorkomende fenomeen van dementie. Zodra je hen aanspreekt op de Here, dan komt er een blijk van blij herkennen dat soms zelfs kan leiden tot het uitspreken en of naspreken van een Bijbelswoord of het spontaan zingen van een lied! Wonderlijk hè!?

Precies zoals Petrus zegt, Jezus nasprekend, die schat is *ontkomen aan het verderf dat door de begeerte in de wereld heerst*… ze is *onvergankelijk en onverwelkelijk*!
Daarom zegt Jezus: *zoek de dingen die boven zijn en niet die op de aarde zijn*!
Gods kracht is zó heerlijk! Zo rijk - je mag het steeds meer ervaren, alleen je moet willen investeren!
Koud zijn of heet - lauw spuwt Hij uit zijn mond.

Hij is hier en ziet ons aller hart. Is het gehecht aan het zijne?
Raak Hem aan en ervaar zijn kracht – beijver je om je roeping en verkiezing te bevestigen! Want Hij heeft je lief. Je kunt geen twee heren dienen, daarom: wie dien ik? Zegt ook het hart van ons ieder: *geloofd zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus*?

Amen.